

Viața lui Nicolae Bălcescu (1819-1853)

Nicolae Bălcescu s-a născut la București , la 29 iunie 1819 într-o familie **fără** avere . Tatăl său moare în 1825 când Nicolae avea vârsta de 6 ani. La vârsta de 7 ani ,Nicolae începe să învețe limba greacă acasă . În 1832, la 12 ani îl găsim pe băncile colegiului Sf. Sava ,unde își arată pentru prima dată vocația pentru studiul documentelor .

În 1838 se înrolează în armată ,primind gradul de iuncher . Aici inițiază un curs pentru a-l învăța pe ostași scrisul ,aritmetica și geografia .

În octombrie 1840 Nicolae Bălcescu este arestat sub acuzația de complot împotriva domnitorului Alexandru Ioan Ghica ,alături de Paris Dumitru Filipescu , Eftimie Murgu și alții . Judecarea acestora s-a făcut cu dovezi false și uzând de mijloace infame . Rolul lui Bălcescu în acest complot nu a fost unul principal .El primește doar 3 ani de închisoare , din cauză că era minor (certificatul său de naștere era greșit ,data nașterii fiind 1821, în loc de 1819) . Pedepsa va fi ispășită la Mărgineni ,unde sănătatea sa va fi afectată de condițiile din închisoare .

În anul 1843 este eliberat ,tot în acest an Bălcescu înființează împreună cu Ghica și Tell societatea "Frăția" , o societate secretă cu program revoluționar acoperită de societăți literare .

În 1844 debutează în literatură cu opera 'Puterea armată și arta militară de la întemeierea principatului Român până acum' ,care a avut un mare succes . În paralel cu activitatea literară ,Bălcescu face călătorii în Moldova și Transilvania , în scopul unor schimburi de idei cu revoluționarii de acolo .În 1845 este ales secretar la Asociația Literară a Tinerilor Bucureșteni .În anul 1846 ,de frica unui conflict cu autoritățile din cauza articolelor sale în revista 'Magazin' ,pleacă în Europa .

Bălcescu străbate Europa și se stabilește la Paris în 1846 unde înființează 'Societatea Studenților Români' .Tot acum și aici apare ideea scrierii unei monografii a lui Mihai Viteazu ,motivând astfel aspirațiile revoluționarilor din acea vreme .În 1847 ,la îndemnul medicilor pleacă în Italia urmând să revină înapoi în Franța odată cu izbucnirea revoluției din 1848 (el îi trimite lui Vasile Alecsandri o bucată de catifea din tronul regelui Ludovic Philip) .În această situație el convoacă la 20 martie o adunare a moldo-românilor în care se hotărăște întoarcerea acestora acasă și declanșarea revoluției în Principatelor Române .Deși Bălcescu a dorit izbucnirea

revoluției cât mai repede ,respectiv 11 aprilie ,el a fost combătut de frații Brătianu ,care au dorit așteptarea consimțământului lui Lamartin .

Este autorul articolului 13 prin care se dorea dezrobirea și împrăștierea țărănilor .În timpul celor 3 luni de putere ,Bălcescu ,devine ministru de Externe apoi secretar ,însă nu reușește să-și impună punctele de vedere .El va susține votul universal ,va înființa comisia pentru propagandă ,după model francez și ziarul zilnic 'Naționalul' .

După înfrângerea revoluției ,Bălcescu ca mai toți conducătorii revoluției ,se va refugia în străinătate .Bălcescu se va duce în Transilvania pentru a urmări revoluția Transilvană la fața locului .

Spre sfârșitul lui 1848 , merge la Constantinopol ,unde constată că idealurile revoluției eșuaseră . El organizează împreună cu Ion Ghica o legiune de voluntari români ,care să lupte alături de trupele maghiare de eliberare . El ajunge cu legiunea în Medaș , însă maghiarii sunt suspicioși iar revoluția lor este înfrântă înainte să intervină și legiunea română .

Bălcescu reușește să scape cu greu din Transilvania și ajunge cu la Paris în 1849 . Aici el încearcă unirea emigranților români divizați din cauza problemelor de principiu și a unor chestiuni personale . Elanul revoluționarilor se stingea încet-încet .Spre sfârșitul anului 1850 și începutul anului 1851 ,Bălcescu se retrage din viața politică și continuă munca la monografia lui Mihai Viteazu .Starea sănătății sale se deteriorează în continuare . Se stabilește lângă Paris ,la Ville d'Avray ,în speranța însănătoșirii ,care nu se produce însă . În primăvara lui 1852 pornește spre țară ,în dorința revederii pământului natal . În luna august îl găsim la Constantinopol ,de unde se îmbarcă spre Galați ,dar nu e lăsat să debarce ,chiar și cu intervenția cumnatului său ,Scarlat Geanolu la domnul țării .La 22 septembrie se află din nou la Constantinopol ,în pragul morții .Sfătuit de medici ,se îndreaptă spre Italia și se stabilește la Palermo ,unde moare , la 29 noiembrie 1853 ,într-o cameră modestă a hotelului Trinacria ,în mizerie și sărăcie .